

U Varaždinu, 24.03.2020. godine
Posl. broj: St-202/19

TRGOVAČKI SUD U VARAŽDINU

Predlagatelj: **TILIJA d.o.o. Zagreb,**
OIB 22215055949

ANDRIJA REŽEK
Ulica Jela 16, Zagreb
OIB:53055325972

Dužnik: **ISTO Grupa d.d.**
Augusta Šenoe 4-6, Varaždin
OIB 78858201330

Dužnika zastupaju odvjetnici OD Brlečić i partneri jtd Varaždin

VPS: 4.666.584,90 kuna „tražbina“ TILJE
1.361.598,89 kuna „tražbina“ Andrija Režek
6.028.183,79 kuna

Ž A L B A

protiv rješenja Trgovačkog suda u Varaždinu
St-202/2019-85 od 18.03.2020.godine

Dužnik je putem e-komunikacije dana 19.03.2020.godine primio Rješenje naslovnog suda kojim je odlučeno

1. Obustavlja se prethodni postupak nad dužnikom ISTO grupa d.d. Augusta Šenoe 4-6, Varaždin, OIB:78858201330
2. Odbija se zahtjev dužnika za naknadu troškova ovog postupka u iznosu od 310.540,00 kuna.

Dužnik ovim putem, sukladno odredbama Stečajnog zakona, pobija citirano rješenje u cijelosti i to zbog pogrešne primjene materijalnog prava i pogrešne odluke o troškovima postupka.

Naslovni sud donio je pobijano rješenje utvrđujući da iz provedenog knjigovodstveno-financijskog vještačenja proizlazi da dužnik nije prezadužen u smislu odredbe čl. 7. Stečajnog zakona kao i iz razloga što je dužnik tijekom trajanja prethodnog postupka sukladno Potvrdi FINE od 10.03.2020.godine, postao sposoban za plaćanje. Slijedom navedenog, obustavljajući prethodni postupak radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečaja, sud je odbio i zahtjev dužnika da mu predlagatelji nadoknade troškove tog postupka sukladno čl. 128.st.9. SZ-a.

Međutim, odredba čl. 128. st.6. Stečajnog zakona propisuje da će sud, po zaključenju prethodnog postupka radi utvrđivanja uvjeta za otvaranje stečaja i provedenog prethodnog postupka donijeti rješenje o otvaranju ili odbijanju prijedloga za otvaranje stečaja, a prema sudskoj praksi sud donosi takvo rješenje ovisno u utvrđenju postoje li ili ne uvjeti za otvaranje stečajnog postupka propisani Stečajnim zakonom, slijedom čega **dužnik smatra da su u ovom slučaju bili ispunjeni svi uvjeti da Sud donese rješenje kojim će odbiti prijedlog za otvaranje stečaja, a ne obustaviti prethodni postupak.**

Ovo stoga što je dužnik tijekom ovog postupka dokazao:

- da predlagatelj Tilijski doo i Andrija Režek nemaju nikakvu tražbinu prema njemu,
- da nije prezadužen u smislu čl.7. Stečajnog zakona i
- da nije nesposoban za plaćanje u smislu čl.6. Stečajnog zakona.

I. KRONOLOGIJA PREDMETA

- Dana 20.3.2019. godine Predlagatelj Tilijski podnosi prijedlog za otvaranje stečaja u kojem tvrdi da ima tražbinu prema Dužniku, ***"koju Dužnik nije namirio u iznosu od 4.666.584,90 kuna, temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog građanskog suda u Zagrebu, posl. broj P-3570/06, od 8.5.2012. godine, koja je pravomoćna od 25.3.2014. godine, a ovršna od 10.10.2014. godine u odnosu na toč. IV, troškovi parničnog postupka"***. Predlagatelj još navodi i kako je Dužnik ***"nesposoban za plaćanje i prezadužen, u smislu odredbi čl. 5. Stečajnog zakona te da je Dužnikov račun u blokadi, a nekretnine na kojima Dužnik ima upisano pravo vlasništva su višestruko opterećene založnim pravima u korist trećih"***.
- Dana 29.3.2019. godine Sud donosi ***Rješenje kojim odbacuje prijedlog za otvaranje stečaja***. U obrazloženju Sud navodi da ***"Predlagatelj niti je dostavio niti jedan dokaz o imovini Dužnika i njenoj vrijednosti, kao ni dokaz o visini postojećih obveza"*** i zaključuje da ***"u konkretnom slučaju Predlagatelj nije učinio vjerojatnim postojanje stečajnog razloga nesposobnosti za plaćanje i prezaduženosti, a na koje se poziva u prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka, prijedlog je valjalo odbaciti zbog neispunjenja procesnih pretpostavki iz čl. 109. st. 2. SZ"***
- Dana 15.4.2019. godine Predlagatelj podnosi žalbu na Rješenje o odbacivanju prijedloga u kojoj tvrdi da je ***"dokazao vjerojatnost svoje tražbine"*** te u bitnom navodi da je ***"u konkretnom slučaju dužnost Suda je da utvrdi, prije otvaranja stečajnog postupka, postoji li objektivna činjenica stečajnog razloga, što je potrebno utvrditi u prethodnom postupku, a prvostupanjski sud u konkretnom slučaju nije to utvrđivao"***
- Dana 3.7.2019. godine Visoki trgovački sud Republike Hrvatske donosi Rješenje kojim se ukida prethodno Rješenje Trgovačkog suda u Varaždinu i predmet vraća Sudu na ponovni postupak. Prema ocjeni drugostupanjskog suda, pobijano Rješenje nije pravilno te se prvostupanjskom sudu na kraju obrazloženja daje uputa: ***"U nastavku postupka, prvostupanjski sud će ispitati postoje li pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom propisane odredbama čl. 5. i čl. 109. st. 2. SZ-a (vjerojatnost postojanja Predlagateljeve tražbine i neki od stečajnih razloga). Nakon toga donijet će pravilnu i zakonitu odluku."***
- Dana 19.7.2019. godine Dužnik u spis ulaže podnesak kojem prilaže dokaz da račun Dužnika (na dan slanja podneska) ***nije blokiran*** te dokaz da je imovina dužnika na kraju zadnjeg izvještajnog razdoblja bila ukupne vrijednosti 303,3 milijuna kuna, a ukupne obveze iznosile su 120,7 milijuna kuna (podaci iz javno dostupnih financijskih izvještaja na dan 31.12.2018. godine), odnosno da vrijednost imovine čak 2,5 puta premašuje iznos obveza

Dužnika. Konačno, Dužnik tvrdi da Predlagatelj NEMA TRAŽBINU PREMA DUŽNIKU radi čega ne postoji njegova aktivna legitimacija za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom.

- Dana 3.9.2019. godine Sud donosi Zaključak kojim **poziva Predlagatelja da dopuni Prijedlog vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka** podnesen Sudu neposredno 20. ožujka 2019. godine na način da učini vjerojatnim postojanje kojeg od stečajnih razloga: nesposobnost za plaćanje ili prezaduženost.

U obrazloženju zaključka Sud, u relevantnom dijelu, navodi: "*Čl. 115. SZ propisano je da na temelju prijedloga za otvaranje stečajnog postupka sud donosi rješenje o pokretanju prethodnog postupka radi utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečajnog postupka (prethodni postupak), protiv kojeg rješenja nije dopuštena posebna žalba, ili taj prijedlog odbacuje rješenjem... Sve dok Sud ne utvrdi jesu li ispunjene pretpostavke na kojima se temelji ovlast vjerovnika za podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, Sud ne može pokrenuti prethodni postupak u kojem se utvrđuje da li su ispunjene zakonske pretpostavke za otvaranje stečajnog postupka (obzirom da je za otvaranje stečajnog postupka potrebno nedvojbeno dokazati postojanje tražbine vjerovnika i postojanje stečajnog razloga).*"

Sud (POGREŠNO!) zaključuje da Predlagatelj ima tražbinu prema Dužniku te navodi da je Predlagatelj "*kao dokaz svojih tvrdnji dostavio ovjerenu presliku pravomoćne presude P-3570/06 od 8. svibnja 2012. godine, povijesni izvadak iz sudskeg registra..., a iz koje dokumentacije proizlazi vjerojatnost postojanja vjerovnikove tražbine*". S druge strane, Sud smatra da, "*Predlagatelj nije dostavio druge dokaze temeljem kojih bi sud mogao utvrditi vjerojatnost postojanja stečajnih razloga.*"

- Dana 16.9.2019. godine Predlagatelj dostavlja Sudu podnesak u kojem **NETOČNO** tvrdi da prilaže Potvrdu Financijske agencije iz koje je vidljivo da je Dužnik neprekidno blokiran 180 dana u proteklih 6 mjeseci jer tako nešto naprosto ne proizlazi iz predmetne potvrde obzirom je Dužnik više puta unutar posljednjih 180 dana svoj račun odblokirao. Predlagatelj u spis dostavlja i izvatke iz zemljišnih knjiga za nekretnine koje su prema Planu podjele ISTO d.d. navedene kao dugotrajna imovinu Dužnika, pri čemu ističe "*da niti jedna nekretnina nije upisana kao vlasništvo Dužnika, što je sukladno Zakonu o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, jedini dokaz vlasništva.*" Predlagatelj dodaje "*da su sve nekretnine višestruko opterećene založnim pravima, a nad većinom su u tijeku i ovršni postupci*".

II. NEPOSTOJANJE TRAŽBINE PREDLAGATELJA TILIIJA doo

Tijekom cijelog postupka Dužnik je isticao **nedostatak aktivne legitimacije Predlagatelja Tilija doo** - jer isti nema tražbinu prema Dužniku nego upravo obratno, Dužnik potražuje od Predlagatelja iznos od minimalno 60.500.000,00 kuna, uvećano za zakonske zatezne kamate kroz višegodišnje razdoblje.

Kako je gore navedeno, Predlagatelj tvrdi u prijedlogu za otvaranje stečaja da ima tražbinu prema Dužniku temeljem pravomoćne i ovršne presude OGS u Zagrebu broj P-3570/06 od 08.05.2012.godine u ukupnom iznosu od 4.666.584,90 kuna od čega se iznos od 2.631.875,00 kuna odnosi na glavnice te iznos od 2.034.709,90 kuna na kamatu. Predlagatelj kao dokaz svoje tražbine prema Dužniku prilaže ovjerenu presliku pravomoćne presude P-3570/06.

Prije svega, Dužnik ističe da je prvostupanjska presuda temeljem koje dokazuje tražbina, djelomično preinačena i to odlukom ŽS u Zagrebu Gž-6637/12-3 od 25.03.2014.godine, a koja pak je odluka također ispravljena od strane istog suda dana 04.11.2014.godine pod poslovnim brojem Gž-6637/12-5.

Međutim, ono što je bitno za ovaj postupak, je činjenica da je tražbina **Predlagatelja po osnovi Presude P-3570/06 tj. dosuđenih troškova tog parničnog postupka u korist Predlagatelja u iznosu od 2.631.875,00 kuna prijavljena, obuhvaćena i namirena u predstečajnoj nagodbi sklopljenoj nad prednikom Dužnika društvom INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d.** (koje društvo je univerzalni pravni slijednik društva INDUSTROGRADNJA d.d. Zagreb – ujedno i stranka u parnici P-3570/06).

Također, tijekom postupka Dužnik je tvrdio i dokazao:

1. Predmetna tražbina s osnova troškova parničnog postupka P-3570/06 nastala je prije pokretanja predstečajne nagodbe nad pravnim prednikom Dužnika - društvom Industrogradnja grupa d.d. a kako je to i vidljivo iz Presude P-3570/06-112 od 08.05.2012.godine.
2. Predlagatelj je navedeno potraživanje sam prijavio u postupak PSN nad Industrogradnja grupa d.d. temeljem prijave od 21.01.2013.godine što je vidljivo iz Prijave tražbine koju Dužnik prilaže uz svoj podnesak od 01.10.2019.godine,
3. Tražbina Predlagatelja u postupku PSN nad Industrogradnja grupom d.d. osporena je uvjetno, tj. do pravomoćnog okončanja parničnog postupka P-3570/06, a kako je to i vidljivo iz Predstečajne nagodbe sklopljene dana 20.01.2014.godine, pod poslovnim brojem Stpn-332/2014 (ranijeg broja Stpn-344/2013) (pravomoćne dana 03.02.2015.godine) gdje na stranici 187. Predstečajne nagodbe jasno stoji :*“394. Dužnik Industrogradnja grupa d.d. Zagreb, Savska 66, OIB:19751350811 je vjerovniku TILIJIA d.o.o. Zagreb osporio tražbinu u iznosu od 2.891.457,19 kuna. Samo u slučaju ako i kada osporena tražbina postane pravomoćna, ali najviše do prijavljenog iznosa, Dužnik se vjerovniku obvezuje namiriti tražbinu sukladno Planu financijskog restrukturiranja Dužnika koji predviđa otpis 12,5% tražbine (uz korekciju na način da preostali iznos bude višekratnik broja 1000) odnosno 361.457,19 kuna. Preostali iznos tražbine vjerovnika iznosi 2.530.000,00 kuna i Dužnik se obvezuje isti namiriti, isključivo pod uvjetom iz prethodnog stavka unosom u kapital Dužnika ili prijenosom dionica Dužnika, po nominalnoj vrijednosti dionice, na način da Vjerovnik stekne vlasništvo 2.530 dionica Dužnika, nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, u roku od 3 mjeseca nakon što osporena tražbina postane pravomoćna – čime će tražbina vjerovnika biti namirena u cijelosti.“*
4. Dana 10.10.2014.godine Presuda P-3570/06-112 postala je pravomoćna u točki IV. – dakle u pogledu troškova parničnog postupka i to donošenjem drugostupanjske presude ŽS Zagreb Gž-6637/2012-3 od 25.03.2014.godine slijedom čega je INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. ispunila svoju obvezu iz PSN i upisala na ime Predlagatelja 2.425 dionica društva INDG-R-B a kako to proizlazi iz Obavijesti SKDD o stanju računa na dan 24.03.2015.godine iz koje je vidljivo vlasništvo društva Tilija d.o.o. nad navedenim dionicama. (Ovdje se napominje da se razlika u 5 dionica između njihova broja iz PSN i onih upisanih na Predlagatelja odnosi na obračun tražbine i pripadajuće kamate koji je izvršen nakon pravomoćnosti presude P-3570/06-112 i obračuna kamate na istu – obračun je također priložen uz podnesak od 01.10.2019.godine).

Dakle, a temeljem svega naprijed navedenog, te svih dokaza koje je Dužnik priložio uz podnesak od 01.10.2019.godine jasno je vidljivo da **PREDLAGATELJ TILIJIA doo NEMA TRAŽBINU PREMA DUŽNIKU** obzirom je ta tražbina namirena odmah po pravomoćnosti Presude P-3570/06-112, radi čega već tada nije bio ispunjen osnovni uvjet da Sud i nadalje raspravlja o prijedlogu predlagatelja Tilija d.o.o. za otvaranje stečajnog postupka nad Dužnikom.

I sudska praksa naslovnog suda izražena u Presudi P-145/2016-28 od 06.07.2017.godine koja je potvrđena Presudom VTS RH Pž-6436/2017-2, jasno govori u prilog činjenici da se namirenjem tražbine utvrđene pravomoćnom Predstečajnom nagodbom smatra i prijenos dionica u korist vjerovnika... Štoviše, PS nagodbom vjerovnik je stekao pravni osnov za stjecanje dionica, a kako su one upisane... to je tražbina vjerovnika time i podmirena u ovom dijelu.

Isto tako, Dužnik dostavlja i odluku TS Zagreb St-233/2015-233 od 22.12.2017.godine, koja je potvrđena Presudom VTS RH broj Pž-312/2018 od 20.03.2018.godine, kojom je odbačen prijedlog za otvaranje stečaja nad društvom INDUSTROGRADNJA NEKRETNINE d.o.o. Zagreb u kojoj se

navodi: U odnosu na predlagateljevu tražbinu iz predstečajne nagodbe posl. br. Stpn-287/14 od 31. srpnja 2014., kojom se dužnik obvezao prenijeti predlagatelju 20 468 redovnih dionica Industrogradnja grupe d.d. (oznake INDG-R-A, ISIN HRINDGRA0007), nominalne vrijednosti 1.000,00 kuna po dionici, na način da Vjerovnik (ovdje predlagatelj) stekne vlasništvo nad 20.468 dionica, ukupne nominalne vrijednosti 20.468.000,00 kuna, u roku tri mjeseca nakon pravomoćnog zaključenja predstečajne nagodbe Dužnika, a koja predstečajna nagodba je postala pravomoćna 14. studenog 2014., valja reći da je Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u rješenju **posl.br.PŽ-7542/15-3 od 17. studenog 2015.** (list 600-605 spisa) naveo da „iz činjenice da je rješenje o odobravanju predstečajne nagodbe postalo pravomoćno i da dužnik nije ispunio svoju obvezu prema predlagatelju, kao jednom od vjerovnika predstečajne nagodbe, ne može se izvesti zaključak o postojanju predlagateljeve novčane tražbine u navedenom iznosu. Prema odredbi čl. 81. st. 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“ broj 108/12, 144/12, 81/13 i 112/13) na temelju predstečajne nagodbe dužnik se oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rokovi plaćanja odgađaju se u skladu s predstečajnom nagodbom. S obzirom na to da se, u ovom konkretnom slučaju, sklopljenom predstečajnom nagodbom dužnik obvezao da će umjesto isplate novčane tražbine nekim vjerovnicima, a među njima i predlagatelju, tu tražbinu namiriti prijenosom dionica, pravni učinak predstečajne nagodbe je oslobađanje dužnika obveze da vjerovnicima isplati njihove novčane tražbine. Prema tome, na temelju predstečajne nagodbe predlagatelj ima prema dužniku samo nenovčanu tražbinu na prijenos dionica.“

Stoga, prihvaćajući stajalište Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske u navedenoj odluci ovaj sud utvrđuje da je navedena tražbina nenovčana.

Dužnik se također poziva i na sudsku praksu **GŽ-1502/17 Županijskog suda u Bjelovaru od 11.07.2019.godine** koja u pravno jednakim okolnostima, ističe da je "cjelokupna tražbina namirena ukoliko je namirena u skladu sa postignutom predstečajnom nagodbom."

Da se predmetna tražbina može namiriti samo u okviru predmetnog predstečajnog postupka govori i čl. 71 st. 2 Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (NN 108/12 i 144/12; "Pravne posljedice... nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja postupka"), ali i čl. 62 Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17; "Potvrđeni predstečajni sporazum ima pravni učinak i prema vjerovnicima koji nisu sudjelovali u postupku i prema vjerovnicima koji su sudjelovali u postupku, a njihove se osporene tražbine naknadno utvrde"). Dakle, nije sporno da predmetna tražbina nastala prije otvaranja predstečajne nagodbe (jer je istu prijavio sam Predlagatelj) te se tražbina može namirivati "jedino u okviru postupka predstečajne nagodbe..." (**Rješenje VTS RH PŽ-8427/16 od 3.7.2017. godine i druga**).

Odredba čl. 109. Stečajnog zakona propisuje:

- (1) Prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ovlašten je podnijeti vjerovnik ili dužnik, ako zakonom nije drukčije određeno.
- (2) Vjerovnik je ovlašten podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnoga postupka ako učini vjerojatnim postojanje svoje tražbine i stečajnoga razloga.

Opreza radi, Dužnik ističe da je iz Stečajnog zakona NN 71/15 novelom NN 107/17 brisana odredba prema kojoj će se smatrati da je vjerovnik učinio vjerojatnim postojanje svoje tražbine ako njezino postojanje temelji na ovršnoj ispravi ili nepravomoćnoj sudskoj ili upravnoj odluci radi čega je i Predlagatelj bio dužan dokazati postojanje svog potraživanja, a ne samo olako tvrditi da ima tražbinu.

Temeljem svega naprijed navedenog, jasno je da nije bio ispunjen osnovni uvjet da se uopće raspravlja o prijedlogu Predlagatelja Tilića doo za otvaranjem stečajnog postupka nad Dužnikom i to iz razloga što on nije učinio vjerojatnim da ima tražbinu prema Dužniku, obzirom je njegova tražbina

- 1. POSTALA NENOVČANA TRAŽBINA NA PRIJENOS DIONICA i**
- 2. NENOVČANA TRAŽBINA NAMIRENA JE PRIJENOSOM DIONICA!**

Dokazi u spisu:

- Presuda OGS Zagreb P-3570/06-06-112
- Presuda i Rješenje ŽS u Zagrebu, GŽ-6637/2012-3 od 25.03.2014.
- Ispravak Presude GŽ-6637/2012-5 od 04.11.2014.godine

- Prijava tražbine Predlagatelja u PSN Industrogradnja grupa d.d.
- Izvadak iz PSN Industrogradnja grupa d.d. stranica 187, i uvid suda u javnu objavu službenim putem u odnosu na Tilija d.o.o.
- Zaključak TS Zagreb Stpn-332/2014 – 26 od 20.03.2015.godine
- Obavijest o stanju računa dionica INDG-R-A na računu Predlagatelja
- obračun dionica za Predlagatelja
- Presuda P-145/2016-28 od 06.07.2017.godine
- Presuda i Rješenje VTS RH Pž-6436/2017-2 od 06.12.2017.godine
- Rješenje TS Zagreb St-233/2015-203 od 22.12.2017. godine,
- Presuda Pž-312/2018 od 20.03.2018.godine
- Rješenje posl. broj Gž-1502/17 od 11.7.2019. godine

Drugi razlog nepostojanja tražbine predlagatelja TILIIJA doo prema dužniku je i okolnost što je **Podjelom pravnog prednika Dužnika pravni odnos s Predlagateljem Tilija (predmet P-3570/06, uključujući tražbinu) prešao je na drugu pravnu osobu.**

Visoki trgovački sud RH u svojoj odluci posl. broj Pž-3790/19 od 16.7.2019. koja se odnosi na ovdje Dužnika u parnici jednog od vjerovnika jasno navodi: **"Kako pravne posljedice provedene statusne promjene (podjele) ne dovode do univerzalne materijalno pravne sukcesije koja dovodi ex lege do procesnopravne sukcesije novog društva ili društva preuzimatelja, to društva koja su nastala podjelom s osnivanjem nisu univerzalni pravni slijednici trgovačkog društva Industrogradnja grupa d.d."**

Isti sud također ističe: Zakonom su propisane pravne posljedice koje proizlaze iz statusne promjene pripajanja tuženika Industrogradnja grupa d.d. trgovačkom društvu Isto d.d., a one su takve naravi da dovode do prestanka postojanja pripojenog društva, u ovom slučaju tuženika, te prijelaza imovine pripojenog društva i njegovih obveza na društvo preuzimatelja. Učinak pripajanja nastaje upisom pripajanja u sudski registar sjedišta društva preuzimatelja, a kako je to propisano odredbom članka 541. stavka 2. i 3. Zakona o trgovačkim društvima („Narodne novine“ broj: 152/11 – pročišćeni tekst 57/12 111/12, 68/13 i 110/15).

Dakle, univerzalni građansko pravni sukcesor brisanog društva tuženika je društvo Isto d.d., jer je upravo na to društvo prešla sva imovina i obveze pripojenog društva, te se ovaj parnični postupak mogao nastaviti jedino pozivanjem trgovačkog društva Isto d.d., kao društva preuzimatelja, na preuzimanje parničnog postupka.

U odnosu na statusnu promjenu trgovačkog društva Isto d.d., koja ne nastupila nakon pripajanja tuženika Industrogradnja grupa d.d. društvu Isto d.d., i koja se odnosi na podjelu društva prijenosom dijela imovine društva Isto d.d. (kao društva koja se dijeli i koje ne prestaje) na dva nova trgovačka društva (podjela s odvajanjem), ističe se sljedeće.

Zakonom je propisano da dijelovi imovine društva koje se dijeli, obveze i pravni odnosi, suglasno planu podjele sveopćim sljedništvom prelaze na nova društva, a ako neki dio imovine nije planom podjele raspoređen ili to suglasno planu podjele ne bi bilo moguće učiniti, takav dio imovine ili naknada za njega rasporedit će se na sva nova društva u istom omjeru kao što im je prema planu podjele pripala raspoređena neto imovina društva koje se dijeli (čl. 550.n.st.1. Zakona o trgovačkim društvima – „Narodne novine“ broj: 111/93, 34/99, 121/99, 52/00, 118/03, 107/07, 146/08, 137/09, 125/11, 152/11, 111/12, 68/13, 110/15; dalje; ZTD).

Dužnik ovdje ističe i to da je gore **navedeno pravno shvaćanje zauzeto i na 28. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja je održana 3. svibnja 2017. godine** te je isto obvezno je za sva drugostupanijska vijeća ili suce pojedince tog odjela, odnosno suda (čl. 40 st. 2 Zakona o sudovima).

Prema tome, **prvostupanjski sud je u dosadašnjem dijelu ovog postupka počinio bitnu povredu odredaba kada je ignorirao pravomoćno (i provedeno) rješenje o podjeli** društva ISTO d.d. – danas u stečaju i POGREŠNO, isključivo temeljem povijesnog izvoda iz sudskog registra, prihvatio da Predlagatelj ima tražbinu prema Dužniku, a bez da je ispitao tko je materijalno i procesno pravni slijednik tražbine Predlagatelja iz parnice P-2350/06, odnosno na čiji je teret u odnosu na troškove postupka donesena predmetna presuda. Naravno, sve ovo trebalo je ispitati tek pod da se prethodno ne utvrdi je li tražbina Predlagatelja TILIIJA doo namirena (a jest!), jer u tom slučaju, sukladno pretnodno citiranoj uputi VTS RH Sud je bio dužan utvrditi na koga je pravni odnos, te time i tražbina Predlagatelja, nakon provedene podjele društva Isto d.d.. Jer, da je sud izvršio uvid u Plan podjele, tada bi utvrdio da je pravni odnos po parničnom postupku P-3570/06 prešao na društvo INDUSTROGRADNJA d.d. Varaždin – kao jednog od sudionika podjele društva ISTO d.d. i bez daljnjeg raspravljanja i opet odbacio prijedlog Predlagatelja.

Konačno, dokaz da Predlagatelj nema ovršnu ispravu na teret Dužnika je i činjenica što se tražbina Predlagatelja (pored toga što je podmirena i što je podjelom prije pravomoćnosti Presude P- 2350/06 prešla na treću osobu) ne nalazi u blokadi računa Dužnika, jer ni Financijska agencija ne prihvaća da presuda na teret Industrogradnje d.d. Zagreb kao prednika Industrogradnja grupe d.d. Zagreb automatski tereti Dužnika.

*Dokazi u spisu: -Rješenje VTS RH posl. broj Pž-3790/19 od 16.7.2019.
-Izvod iz Zapisnika sa 28. sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova
Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održane 3.5.2017. godine*

Također, Sud je prilikom utvrđivanja postojanja aktivne legitimacije predlagatelja TILIIJA d.o.o. bio dužan voditi računa i o odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, osobito **odredbu čl.81. ZFPPN** koja govori o pravnim učincima sklopljene predstečajne nagodbe. *Navedena odredba u st.1. propisuje da se na temelju predstečajne nagodbe dužnik oslobađa obveze da vjerovniku isplati iznos koji je veći od postotka prihvaćenog u predstečajnoj nagodbi, a rokovi plaćanja odgađaju se u skladu s predstečajnom nagodbom. Odredbom st.2. istog članka je propisano da nakon sklapanja predstečajne nagodbe nije dopušteno pokretanje ovršnog, upravnog, ili parničnog postupka protiv dužnika, radi utvrđenja i ostvarenja tražbine koja je nastala prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe, a u tom postupku nije prijavljena od strane vjerovnika niti ju je dužnik uvrstio u popis svojih obveza. Odredbom st.3. istog članka je bilo propisano da u odnosu na tražbine vjerovnika utvrđene u postupku predstečajne nagodbe i obuhvaćene predstečajnom nagodbom, ovršni i upravni postupci pokrenuti prije otvaranja postupka predstečajne nagodbe obustavit će se, a u parničnim postupcima sud će u odnosu na te tražbine odbaciti tužbu, na prijedlog dužnika podnesen nakon sklapanja predstečajne nagodbe. Konačno, odredbom st.4. istog članka je propisano da ovršne isprave koje se odnose na tražbine iz predstečajne nagodbe gube u odnosu na dužnike pravnu snagu.*

Ratio navedenih odredbi ZFPPN koje govore o utjecaju pokretanja postupka predstečajne nagodbe na već pokrenute sudske postupke, odnosno o pravnim učincima sklopljene nagodbe na te postupke i tražbine koje su nastale do otvaranja postupka predstečajne nagodbe, je u obvezi svih vjerovnika, da sve svoje tražbine koje imaju prema dužniku predstečajne nagodbe te koje su nastale do momenta otvaranja postupka predstečajne nagodbe prijave u tom postupku, u kojem postupku će one biti ili priznate ili će biti osporene, nakon čega se namirenje priznatih tražbina provodi u onom opsegu i na način kako je to za svaku od njih utvrđeno sklopljenom nagodbom, a samo glede osporenih tražbina moguće je nastaviti već pokrenuti postupak ili pokrenuti novi sudski (parnični, ovršni) i upravni postupak time da će po okončanju istog ti vjerovnici biti namireni na istovjetan način kao i vjerovnici čije su tražbine priznate.

Dakle, činjenica nastavka vođenja sudskog postupka P-3570/06 i njegova pravomoćnog okončanja nakon sklopljene PSN ne znači da se sada odjednom počelo raditi o tražbini Predlagatelja koja je nastala nakon PSN ili na koju PSN ne utječe, već je okončanjem tog postupka utvrđeno da ta tražbine – ovdje predlagatelja – doista postoje i da je osnovane – radi čega je svaki takav vjerovnik imao pravo biti namiren u PSN i po istom principu kao i svi drugi vjerovnici, a ovdje predlagatelj je, kako je to već i navedeno i dokazano, namiren upravo na taj način.

III. NEPOSTOJANJE TRAŽBINE PREDLAGATELJA ANDRIJA REŽEKA

U odnosu na predlagatelja Andriju Režeka, Dužnik ističe da je on:

- izgubio aktivnu legitimaciju u ovom postupku
- da nije vjerovnik dužnika

Prvo, naslovni sud je dana 3. rujna 2019.godine donio Zaključak kojim je predlagateljima TILJA D.O.O. i ANDRIJI REŽEKU naložio da u roku od 8 dana od dana primitka tog zaključka dopune svoje prijedloge vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka na način da učine vjerojatnim postojanje kojeg od stečajnih razloga: nesposobnost za plaćanje ili prezaduženost, **uz upozorenje da će Sud, u slučaju izostanka dopune prijedloga u skladu s dobivenom uputom suda u ostavljenom roku, isti biti odbačeni.**

Budući da predlagatelj ANDRIA REŽEK ni na koji način nije reagirao na nalog suda iz Zaključka, to Dužnik smatra da već po toj osnovi njegov prijedlog Sud treba odbaciti.

Drugo, Andrija Režek je razlučni vjerovnik kojem Dužnik nije i osobno odgovoran budući da je u postupku PSN koji se provodio nad društvom INDUSTROGRADNJA GRUPA d.o.o. pod poslovnim brojem Stpn-332/2014 (ranijeg broja Stpn-344/2013) navedeni vjerovnik prijavio svoje potraživanje u svojstvu razlučnog vjerovnika i obavijestio FINU da će on svoje potraživanje, po istim osnovama temeljem kojih sada predlaže stečaj nad dužnikom, namirivati na nekretninama na kojima je stekao razlučno pravo (radi se o cca 70 nekretnina) u okviru ovršnog postupka Ovr-2037/2012. U prilogu ovog podneska od 25.10.2019.godine Dužnik je priložio Obavijest razlučnog vjerovnika Andrije Režeka od 31.01.2013.godine kojim se dakle taj vjerovnik nije odrekao prava na odvojeno namirenje kao što dostavlja i ostale isprave koje je taj vjerovnik dostavio uz svoju obavijest o postojanju razlučnog prava u Stpn-332/2014 kako bi sud usporedbom utvrdio da se radi o identičnim ispravama.

Stoga, Dužnik smatra da je Andrija Režek, koji se u postupku PSN društva INDUSTROGRADNJA GRUPA d.d. nije odrekao prava na odvojeno namirenje i odlučio svoju tražbinu podmirivati isključivo putem unovčenja imovine na kojoj je imao pravo zalog, prestao biti vjerovnik kojem je dužnik (Industrogradnja grupa d.d.) osobno odgovoran, a kako to i propisuje čl.59. ZFPPN, jer izjavom o neodricanju prava na odvojeno namirenje (odnosno nedavanjem bilo kakve izjave) izgubio je status vjerovnika predstečajne nagodbe. Argumentum a contrario, predlagatelja Andrija Režek sada ne može u stečajnom postupku kojeg je predlagao pokrenuti, novelirati svoja prava na način da sada opet postane vjerovnik kojem je dužnik sada opet i osobno odgovoran, jer, nakon sklapanja predstečajne nagodbe i njegove su ovršne isprave izgubile pravni učinak prema dužniku, osim u odnosu na njegovo pravo na 3 namirenje svoje tražbine iz imovine na kojoj postoji založno pravo (a kako to i propisuje čl.80.st.5. ZFPPN), a potvrđuje i sudska praska.

VTs RH u svojoj odluci Pž-7317/2018-2 od 19.12.2018.godine potvrđuje stav Dužnika i navodi: *„Vjerovnici koji nisu sudjelovali u postupku predstečajne nagodbe, nakon sklapanja predstečajne nagodbe više ne mogu ostvarivati svoje tražbine koje su nastale prije otvaranja tog postupka pa tako niti tražbine prema stečajnom dužniku kao stečajni vjerovnici (arg. Iz čl.81.st.2. ZFPPN) Ovršne isprave koji takvi vjerovnici imaju u odnosu na svoje tražbine nisu izgubile pravni učinak, jer tražbine na koje se ovršne isprave odnose nisu obuhvaćene predstečajnom nagodbom (arg. iz čl. 81.st.4 ZFPPN). Ujedno prema odredbi čl. 81.st.5. ZFPPN ovršne isprave ovih vjerovnika nisu izgubile pravnu snagu glede namirenja na predmetima na kojima postoji razlučno pravo.“*

Kako odredba **čl. 109.Stečajnog zakona u st.3.** jasno propisuje da pravo na podnošenje prijedloga za otvaranje stečajnog postupka mogu dati samo razlučni vjerovnici kojima je dužnik i osobno odgovoran i to samo pod uvjetom da dokaže kako svoju tražbinu neće moći namiriti iz predmeta na kojima postoji njegovo razlučno pravo, a u duhu činjenice da predlagatelj Andrija Režek nije ni postupio po nalogu suda iz Zaključka od 03.09.2019.godine, ni dokazao nemogućnost namirenja svoje tražbine iz razlučnog

prava, to i po toj osnovi postoje razlozi da se njegov prijedlog za otvaranje stečaja odbaci, kako je to zaprijetio sud, odnosno sada po prijedlogu dužnika i odbije.

Treće, baš kao i u odnosu na vjerovnika TILJA d.o.o. i vjerovnik ANDRIJA REŽEK nema potraživanje prema društvu ISTO GRUPA d.d. jer je Podjelom pravnog prednika Dužnika pravni odnos s Predlagateljem (predmet Pr-1590/2006 i Ovr-2037/2012 uključujući i tražbinu) prešao je na drugu pravnu osobu – društvo INDUSTROGRADNJA d.d. Varaždin. Dužnik se i ovdje poziva na odluku VTS RH broj Pž-3790/19 od 16.7.2019. koja se odnosi na ovdje DUŽNIKA i na pravno shvaćanje zauzeto i na 28. sjednici Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske koja je održana 3. svibnja 2017. godine te je isto obvezno je za sva drugostupajnska vijeća ili suce pojedince tog odjela, odnosno suda (čl. 40 st. 2 Zakona o sudovima).

Prema tome, kako predlagatelj Andrija Režek nije vjerovnik društva ISTO GRUPA d.d. jer je Planom podjele njegova tražbina prešla na društvo INDUSTROGRADNJA d.d. Varaždin – kao jednog od sudionika podjele društva ISTO d.d. to i po toj osnovi postoje uvjeti za odbijanje njegova prijedloga u ovom postupku. Konačno, dokaz da Predlagatelj nema ovršnu ispravu na teret Dužnika je i činjenica što se tražbina Predlagatelja ne nalazi u blokadi računa Dužnika, jer ni Financijska agencija ne prihvaća da presuda na teret(stare) Industrogradnje d.d. Zagreb automatski tereti Dužnika.

Dokazi u spisu: -Rješenje VTS RH posl. broj Pž-3790/19 od 16.7.2019.

-Izvod iz Zapisnika sa 28. sjednice Odjela trgovačkih i ostalih sporova Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske, održane 3.5.2017. godine 4

-izvod iz plana podjele društva ISTO d.d. str. 36. I

-dokaz da je spis Ovr-994/2014 ranije nosio poslovni broj Ovr-2037/2012.

IV. NEPOSTOJANJE STEČAJNIH RAZLOGA

Da Dužnik nije prezadužen u smislu čl.7. Stečajnog zakona, a kako su to tvrdili predlagatelji, demantirao je nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Bratić Vlatke iz Varaždina koja je utvrdila da vrijednost imovine Dužnika premašuje obveze za više od 137. milijuna kuna. Budući da je Sud detaljno obrazložio sadržaj nalaza i mišljenja vještaka i njegov zaključak to Dužnik smatra da nema potrebe dodatno obrazlagati nepostojanje ovog stečajnog razloga.

U odnosu pak na činjenicu da je sud obustavio prethodni postupak iz razloga što je Dužnik u međuvremenu deblokirao svoj žiro račun, Dužnik smatra kako je zaključak suda, da je dužnik do tog trenutka bio nesposoban za plaćanje, u cijelosti pogrešan, a što će nastavno i obrazložiti.

Odredba čl. 6. st. 2-3 Stečajnog zakona propisuje:

(2) Smatrat će se da je dužnik nesposoban za plaćanje:

- ako u Očividniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa

- ako nije isplatio tri uzastopne plaće koje radniku pripadaju prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu odnosno prema drugom aktu kojim se uređuju obveze poslodavca prema radniku.

(3) Odredba stavka 2. ovoga članka neće se primijeniti ako dužnik tijekom prethodnoga postupka namiri sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa ili ako dođe do pristupanja dugu. Namirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjerovljenom ispravom ili potvrdom Financijske agencije.

Tijekom cijelog prethodnog postupka Predlagatelji nisu dokazali da dužnik ne može trajnije ispunjavati svoje novčane obveze jer ih je uredno ispunjavao, niti pak da je dužnik namirio neke od tražbina, jer nije.

Naime, citirani stavak 2. alineja 1. propisuje da se pod nesposobnošću za plaćanje podrazumijeva da dužnik ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa, a dužnik je u ovom postupku dokazao da je na svom računu imao evidentirane jedino sporne osnove i to ovrhovoditelja Ešefa Barakovića i drugih 38 koji su račun dužnika blokirali temeljem Rješenja o ovrsi Ovr-531/2018 na koje je dužnik kao ovršenik uložio žalbu koja je u međuvremenu usvojena, te je shodno navedenom i osnova za plaćanje maknuta iz redoslijeda naplate, budući da je Županijski sud u Karlovcu koji je odlučivao o žalbi dužnika kao ovršenika naložio sudu da utvrdi na koga je planom podjele društva IG d.d. prešla tražbina tih ovrhovoditelja – a prešla je na Industrogradnja d.d. – te koji su bili obuhvaćeni Predstečajnom nagodbom društva i nakon uspjeha u njihovoj parnici također su namireni dionicama tog društva. Odnosno, dužnik je tijekom ovog postupka također tvrdio da ti vjerovnici (ovrhovoditelji) nemaju tražbinu prema njemu!

Dakle, osnova temeljem koje je dužnik bio blokiran nije namirena, nego je temeljem zakona povučena iz redoslijeda naplate po nalogu Općinskog suda u Varaždinu, a što također znači da predmetna osnova nikada nije ni bila valjana, radi čega ni nesposobnost za plaćanje nije bila uzrokovana dugom dužnika prema nekom svom vjerovniku, već isključivo nezakonitom osnovnom za plaćanje koja je sada ukinuta. Stoga, potvrdom FINE dužnik nije dokazao da je on namirio svoje dugove tijekom prethodnog postupka, već da ti dugovi ne postoje!

Temeljem navedenog, jasno je da kod dužnika nikada nije postojala nesposobnost za plaćanje, već samo i isključivo blokada računa uzrokovana nevaljalom osnovom koja više ne postoji.

Stoga, Dužnik smatra da su oba predlagatelja podnijela neosnovane prijedloge za otvaranje stečajnog postupka nad njim jer niti imaju tražbine, a osobito ne novčane prema dužniku, niti je dužnik ikada bio nesposoban za plaćanje, niti pak prezadužen radi čega predlaže da Visoki trgovački sud RH preinači pobijano Rješenje na način da prijedlog predlagatelja odbije kao neosnovan uz istovremeni nalog da Dužniku solidarno nadoknade troškove ovog postupka prema niže naznačenom troškovniku.

Za Dužnika:

1. Sastav podneska od dana 01.10.2019. godine	60.200,00 kn
2. Sastav podneska od 25.10.2019. godine	60.200,00 kn
3. Zastupanje na ročištu dana 04.12.2019. godine	60.200,00 kn
4. Zastupanje na ročištu dana 09.03.2020. godine	60.200,00 kn
5. Sastav žalbe	75.250,00 kn
6. troškovi pribava potvrda i FINE	540,00 kn
7. PDV 25%	<u>79.012,50 kn</u>
UKUPNO:	395.053,50 kn